

Nr 738

Av herr Skårman, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 102, med förslag till lag angående ändring i lagen den 18 april 1952 (nr 152) om sammanföring av samfällad vägmark med angränsande fastighet m. m., m. m.

(Lika lydande med motion nr 867 i Andra kammaren)

I Kungl. Maj:ts proposition nr 102 år 1965 till riksdagen med förslag till lag angående ändring i lagen den 18 april 1952 (nr 152) om sammanföring av samfällad vägmark med angränsande fastighet m. m. föreslås, att sammanföringsinstitutet göres tillämpligt även på järnvägsmark, som blivit onyttig för sitt ändamål. I likhet med överlantmätaren i Malmöhus län kan man anse att en sådan utvidgning av lagens tillämpningsområde logiskt sett är en oformlighet. I 1952 års lag rör det sig om mark som är samfällad för två eller flera fastigheter och tidigare varit omgärdad av nästan rituell, juridisk formalism. I den nu föreslagna lagändringen rör det sig om färdigbildade fastigheter, som är för sig lagfarna och kan vara intecknade. Den enda likheten mellan samfällad vägmark och järnvägsmark är att de båda slagen till sin utformning som regel är avlånga.

Emellertid är den föreslagna utvidgningen av lagstiftningen praktisk och bör medföra en viss avlastning för det hårt arbetstyngda lantmäteriet. Propositionens framläggande nu synes även tyda på att den nya lagstiftningen om fastighetsbildning kommer att låta vänta på sig. Ur dessa synpunkter och då lagstiftningen under alla förhållanden får bedömas vara tillfällig bör dess logiska och formella brister inte hindra dess genomförande.

Båda de rättsobjekt som den ursprungliga lagen och dess utvidgning omfattar är till sin utformning avlånga, och 1952 års lag vårdar ömt den principen. Endast onyttig vägmark, diken och mindre vattendrag får sålunda sammanföras. All järnvägsmark är emellertid inte avlång. Det finns sidoschakt och områden som tänkts till banvaktsstugor eller använts för sådana eller liknande ändamål. Sådana områden uteslutes självfallet inte från sammanföring. Det ter sig då inkonsekvent att inte låta lagen vara tillämplig i motsvarande omfattning på, förutom samfällad vägmark, även därtill hörande "utvidgningar", som blivit onyttiga, samfällda grus- och sandtäkter, lertäkter, upplagsplatser o. d. Dessa är ofta av lika ringa värde som väg- eller dikesmarken. För att reglera sådana samfälligheter får man nu tillgripa laga skifte, ägoutbyte eller avstyckning med sammanläggning, vilket är dyrt, arbetskrävande och inkonsekvent även i förhållande till vägmarken.

Den väntade nya fastighetsbildningslagen torde komma att lösa sådana problem, och ur den synpunkten har det syntts onödigt att påkalla ändring. När man genom den framlagda propositionen i alla fall ger sig i kast med att ändra sammanföringslagen, finnes ingen anledning att längre tolerera inkonsekvenserna. Tidigare har man mot en sådan utvidgning invänt att det finns så många olika slag av samfälligheter ur såväl användnings- och storleks- som värdesynpunkt. Emellertid avser hela lagstiftningen endast sådana objekt av vilka behov för gemensamt ändamål ej längre föreligger. Vidare kan lagstiftningen utan att medföra några praktiska konsekvenser begränsas till samfälld mark av uppenbarligen ringa värde. Det bör i detta sammanhang påpekas att värdet av samtliga samfällda undantag i de flesta skifteslag endast uppgår till en bråkdel av den möjliga noggrannhetsgränsen för värdering av hela skifteslagets ägomassa.

Med stöd av vad ovan anförts får jag därför föreslå,

att riksdagen, utöver vad i Kungl. Maj:ts proposition nr 102 år 1965 föreslås, måtte för sin del antaga följande

Förslag
till
Lag

angående ändring i lagen den 18 april 1952 (nr 152) om sammanföring av samfälld vägmark med angränsande fastighet m. m.

Härigenom förordnas, *dels* att etc. (lika med propositionen)

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

Inledande bestämmelser

1 §.

Denna lag äger tillämpning etc. (lika med propositionen).

Vad i lagen stadgas om vägmark skall äga motsvarande tillämpning på mark avsedd till avloppsdike ävensom på bäck och annat dylikt mindre vattendrag.

Denna lag äger tillämpning etc. (lika med propositionen).

Vad i lagen stadgas om vägmark skall äga motsvarande tillämpning på mark avsedd till avloppsdike, bäck och annat dylikt mindre vattendrag ävensom på annan samfälld mark av uppenbarligen ringa värde.

Stockholm den 21 april 1965

Bo Skårman